A°. 1834.

N°. 11.

DONDERDAG DEN 6den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 5 Februarij 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven; te weten:

COENRAAD BARENDS, voor den Slaaf *Jan*; hem in eigendom toebehoorende.

MARIA ESTHER BERURIER, weduwe wijlen JOHANNES EMBRICQS, voor den Slaaf *Louis*; haar in eigendom toebehoorende.

JOHANNA MARGARETHA DORIG, weduwe wijlen JOHAN GEORG PFANNKUCHEN, voor de Slavinnen *Kandasie* en *Charlotte* met haar Kind *Frederika*; haar in eigendom toebehoorende.

THEODORUS PETRUS KAERSENHOUT, als *Straatvoogd* over- en voor den Slaaf *Daniel*; weleer aangekomen hebbende de vrije MIMIE van MEIJER; — en

FRANÇOIS MAZER, voor de Slavinnen *Fioortje* en *Antje*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 5 Februarij 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het BROOD bepaald is, als volgt:

Het Brood van 8 Cents, moet wegen 9 Oncen.

En dat van 4 Cents, 4 Oncen en 1 Lood.

Werdende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTISSEMENTEN.

(5810) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Woensdag den 12den dezer, ter voorschreve Kamer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans Kleederen, enz. enz.; aankomende den Boedels: JACOBUS FREDERIK RENTZ, JOH. GODFRIED AKKERMAN, JOHN LOBO, JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EIJCK, J. D. KLOUZEN en JOSEPH van DUMONT.

Alsmede een cederenhouten Kabinet, een Tafel en een Saidebord; aankomende den Boedel M. E. ROTHE, laatst Wed. JOHN EVANS.

Verders den Neger CAESAR; aankomende opgenoemden Boedel JOSEPH van DUMONT.

En de Negers PROFIT,
ANDRE,
OTTO,
BATIST, en
SOUVENIR;
aankomende den Boedel JOSIAS PARDO.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
C. A. FISCO,
2de Commies,

De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Woensdag den 12den dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz., aankomende de navolgende *desolate* Boedels: BENJAMIN ABRAHAM DE VRIES, JUDA VAN PRAAG, CORNELIS SCHAAP, LOUIS THOMA, ISAK ISRAEL FEREIJRA, ANTON JOSE, Nas. JONAS, ABRAHAM NUNES NABARO, MENASEH ABARBANEL, LUCRETIE van SCHOLMER en de gerenuncieerde gemeenschappelijke Boedel ARNOLDUS PUTTO en nagelatene Echtgenoote SARA FEREIJRA, van alle welke Boedels geene genoegzame Goederen zijn nagelaten, om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
C A FISCO,
2de Commies

(5830) Op den 31 Januarij jl. is alhier overleden in den ouderdom van circa 56 Jaren, onze geachte vriend de WelEdele Heere JACOB WILLIAMS; waarvan hij deze aan vrienden en bekenden kennis geven.

Paramaribo den 3 Februarij 1834.
De Testamentaire Executeuren,
J. F. FAVERIJ.
A. F. GERDEMAN.

(5868) Te koop bij inschrijving van de Plantagie *Nieuw Meerzorg:*

Circa 6000 ℔ heele } KOFFIJ,
En 4 à 500 „ gebroke }

volgens monsters, dagelijks te bezigtigen bij den ondergeteekenden, bij wien de inschrijving-billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 11den dezer, des voormiddags om *elf* uren, wanneer dezelve ten overstaan van den Heere President van de Commissie tot de Kuratele Kamer, zullen worden geopend.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
CHs. LIONARONS qq. c. s.

NB. De kooper zal voor ieder baal f 1-10 moeten restitueren.

(5917) De ondergeteekende van voornemen zijnde, om ter herstelling zijner gezondheid deze Kolonie binnen weinige weken en voor eenen korten tijd te verlaten, verzoekt een ieder, die iets van hem te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en die aan hem verschuldigd zijn voor gedane practijk over de jaren 1830, 31, 32 en 33, betaling te komen presteren; — en daar hij overtuigd is, dat velen zijner gewezen *patienten* nimmer hunne blanco rekeningen hebben ontvangen, terwijl anderen daarentegen te dringend zijn aangemaand geworden; zoo verzoekt hij allen, het zij zij, de blanco rekeningen ontvangen hebben of niet, zijne vorderingen te komen voldoen, of met hem in schikking te treden, te meer durft hij dit verzoeken, daar vele zijner *patienten* uithoofde van de oogenschijnlijke onvermogen waarin zij verkeeren, hunne namen niet zullen geboekstaafd vinden, — terwijl hij gaarne bereid is, aan andere wiens namen hoezeer geboekt zijnde, en die van hun onvermogen willen doen blijken, de gequiteerde rekeningen zonder betaling te overhandigen.

Hij vertrouwd dat deze zijne welwillende aanbod, een ieder die hem zoo goedgunstig sedert een reeks van jaren hebben gepatroniseerd, zullen aanmoedigen, om ingevolge zijn verzoek, met hem binnen de kortst mogelijken tijd, te komen liquideren.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
F. W. CRAGIN,
Med. Dr. en Chirurgijn.

(5724) De ondergeteekende verwittigd zijne vrienden en begunstigers, dat hij thans woonachtig is aan de *Waterkant*, in het Huis La. A. No. 73, bij de *Watermolen Steeg*, bij wien verkrijgbaar zijn:

Eerste kwaliteit Porter en Pale Ale, versche Zalm in blikke dozen, Pickles, Sausen, Mostard, Sago, groene Thee, Likeuren, kelders Jenever, Conjac Brandewijn en Bessen, Madera- en Roodewijn, Muscaat Frontignan, Seltzerwater, Patent- en Lijn Olie, Verfwaren Glaswerk Eng. Zeep, blaauwe taf l Serviesen, Porceleine Thee Serviesen, Mans en Vrouwen Kousen, fijne Speelkaarten, witte en zwarte Hoeden, Schoenen en Laarzen, groene Pantoffels, gemaakte Kleederen, Barbadosche Hangmatten, Macasser Olie, &c. &c. &c.

DANl. JACb LOTH.

(5804) De ondergeteekende berigt zijne geëerde begunstigers, dat hij thans woonachtig is op den hoek van de *Watermolen Straat*, naast den Heer J. P. TAFARES; biedt tot zeere civile prijzen te koop: Jaquard, Indienné en verscheidene stoffen voor Dames Kleedjes, zilveren Vingerhoeden en verdere Dames benoodigdheden, fijne Linnens, groffe dito, Boekjes Streep; Roode Wijn in oxhoofden en Rhijnsche Wijn in kisten, (Wijn in soorten bij het douzijn) noorden Seltzerwater, Conjac en andere Brandewijn in kelders, Genever, Vruchten op Brandewijn, Rozijnen, beste groene en zwarte Thee in lood.

Provisien, Rookvleesch à 65 Cents per ℔, Broodsuikers à f 2-50 Cts., Tabak à f 3 tot f 1 per ℔, Sigaren, — Mannen en Vrouwen Schoenen; Koffij Zakken en andere Goederen meer.

Voorts verzoekt hij alle die genen, welke hem verschuldigd zijn, betaling te doen, daar anders hue ongaarne ook (zonder onderscheid van persoon) de nalatigen in regten vervolgd worden.

F. W. WERLÉ.

Mengelwerk.

BERTRAND DE MOLLEVILLE EN DE SEPTEMBRISEURS TE PARIJS.

Te midden van de bloedige tooneelen van menschen-slagterij, waarin monsters in menschengedaanten de rollen van regters en beulen vervulden — dus verhaalt DE MOLLEVILLE, voormalig Fransch Minister der Marine — had mijn broeder, de Ridder BERTRAND DE MOLLEVILLE, het geluk twee menschen te ontmoeten, die, alhoewel met bloed bezoedeld, dat zij zelf vergoten hadden, toch nog voor eene aandoening van mededoogen vatbaar waren! Nimmer zal ik zonder dankbaarheid aan hun kunnen denken, want mijn broeder heeft hun zijn leven te danken.

De Regtbank, die zich-zelve in de gevangenis had aangesteld tot het zoogenaamd verhooren der in hechtenis genomenen, had reeds al degenen aan de beulen en menschenslagters overgeleverd, die vroeger dan mijn broeder voor deze schandelijke regters hadden moeten verschijnen. Toen de beurt aan hem kwam, verwonderde een van zijne leidslieden zich over zijne bedaardheid en gerustheid. Hij zag hem eenige oogenblikken stijf in het gezigt, en zeide op het laatst: »indien gij schuldig waart, zoudt gij zoo gerust niet kunnen zijn."

»Ik heb ook niets misdaan." —

»En waarom zijt gij dan hier?" —

»Dat weet ik niet; niemand heeft het mij kunnen zeggen, en ik ben overtuigd, dat het eene dwaling is." —

»Is het waar, wat gij zegt?" —

»Volkomen waar!"

»Heb dan geene vrees. Antwoord slechts onverschrokken voor de regtbank, en maak staat op mij; verstaat gij mij? Wij zullen u bevrijden, zoo waar ik MICHEL heet."' —

»Ik vrees trouwens niets; intusschen, zoo gij mij bijstaat, reken dan op eene goede belooning."

»Dit is de vraag niet." —

Het onverwachte geluk van eenen beschermengel onder moordenaars te vinden, gaf mijn broeder de kracht, het hatelijke gezigt van zijne regters door te staan. Toen hij voor de balie van de Regtbank kwam, werd hij door dengenen der moordenaren, die nu het Voorzitterschap waarnam, naar zijnen naam en stand gevraagd. Hij gaf ten antwoord, dat hij BERTRAND heette, en een Maltheser was.

»Maltheser? Maltheser? wat wil dat zeggen, Maltheser?" riepen honderd stemmen te gelijk.

»Dat wil zeggen, dat hij van *Maltha* is," antwoordde de leidsman van mijnen broeder. »*Maltha* is een eiland, weet gij dat niet? Ik heb veel menschen gekend, die uit dat land kwamen en zich Malthesers noemden."

»Ha! het is een eiland, zeide een van de regters; het is dus een buitenlander, de gevangene?"

»Zekerlijk, zotskap! is hij een buitenlander; wat zoude hij anders zijn?"

»Nu, nu! wordt slechts niet boos burger!"

»Tot de orde! President, tot de orde! roep tot de orde!" riepen verscheidene stemmen.

»Nu, laat ons voortgaan!"

De President vroeg hierop aan mijnen broeder, waarvan hij was aangeklaagd?

»Dat weet ik niet," antwoordde hij; »niemand heeft het mij kunnen zeggen."

»Hij liegt! hij liegt!" weêrgalmde het van alle kanten.

»Stil! burgers, stil!" zeide MICHEL op eenen gebiedenden toon; »laat den gevangenen spreken; liegt hij, dan zal het spoedig met hem gedaan zijn; maar ik hoop, dat gij niet onverhoord zult willen veroordeelen!"

»Neen, neen, neen, dat is billijk, dat is billijk; MICHEL heeft gelijk! men moet hem hooren. Voort, President, voort!"

»Waarom zijt gij in hechtenis genomen?" vervolgde de President.

»Omdat ik zoo ongelukkig was, juist in dien oogenblik bij iemand te zijn, toen de wacht kwam, om hem te halen. Een Commissaris van de wijk, die gevallig zich er ook bevond, werd insgelijks mede in hechtenis genomen. Men bragt ons bij de municipaliteit. De Commissaris werd ontslagen. Mijne vrienden vorderden ook *mijn* ontslag; het werd hun onverwijld toegezegd, en ik begrijp niet, waarom zulks zoo lang vertraagd is."

»Zijt gij dan zeker — zeide de President — dat er geene aanklagt tegen u op het Register staat?"

»Ik heb geene reden te gelooven, dat er eene op kan staan, en al ware het zoo, ik zoude weldra geregtvaardigd zijn."

»Geef het Register!" zeide de President. De Cipier bragt het. Hij zag, dat er wezenlijk bij den naam van mijnen broeder geene rede van zijn in hechtenis nemen vermeld stond. Hij gaf het register aan de overige leden van de regtbank, ten einde zij-zelve daarvan zich zouden overtuigen; hierop maakte hij bekend, dat de gevangene de waarheid had gezegd.

»Dan moet de natie hem onschuldig verklaren!" zeide MICHEL.

»Ja! ja! ja!" riep men van alle kanten. Daarop verklaarde de regtbank in naam der Natie plegtiglijk, dat mijn broeder onschuldig was, en gelastte, dat hij in vrijheid gesteld zoude worden. De zaal weêrgalmde van het geroep: »de Natie leve!" — MICHEL en een van zijne makkers, die insgelijks belang in mijnen broeder scheen te stellen, geleidden hem aan de buitenpoort der gevangenis, waar de slagtingen plaats hadden, en riepen hem als onschuldig uit. De moordenaars en uitvoerders der strafoefeningen stonden in twee gelederen ter weêrszijde van de poort, met opgehevene armen, om de ongelukkigen aan te grijpen, die men hun ten prooi gaf. Toen het woord: onschuldig! in hunne ooren klonk, omringden zij mijnen broeder met gejuich, sloten hem in hunne nog van het moorden rookende armen, en drukten hem bij afwisseling aan hunne met bloed bespatte gezigten. Hij moest zich deze walgelijke liefkozingen laten welgevallen, waarvan zijne beide sterk gespierde leidslieden hem slechts met moeite konden bevrijden, door de herhaalde verzekering dat hij ziek was en rust noodig had. Toen zij eindelijk van daar waren, vroeg MICHEL, of hij eenige bekenden in de stad had, en waarheen hij gebragt wenschte te worden? — Hij hernam, dat hij eene schoonzuster had, tot welke hij wilde gaan, maar hun de moeite niet wilde vergen hem te vergezellen. Te gelijker tijd bood hij hun eene handvol assignaten aan, als een gering blijk van erkentenis voor de bewezene dienst. Zij wezen die af, en stonden er op hem te vergezellen. »Wij moeten voor u instaan, zeide de een, wij verlaten u niet, vóór dat gij in veiligheid zijt. Wat uwe assignaten betreft, behoud die, wij begeeren dezelve niet. Het genoegen u te hebben gered, is meer waard, dan dat goed. Wij zullen u bij uwe zuster brengen: waar woont zij?"

»Zij zal zich verheugen, u weder te zien, die arme vrouw.

»Gij zult niet raden, wat mijn kameraad en ik stilkens tegen elkander zeiden. Wij zeiden, dat, zoo gij ons wildet veroorlooven, met u bij uwe schoonzuster in huis te gaan, wij zeer verheugd zouden zijn u beiden gelukkig en tevreden te zien."

»Gij zijt wel goed, lieve vrienden, maar het is reeds laat; gij moet beiden uitspanning behoeven."

»Och, neen, neen; dat genoegen zal ons meer goed doen, dan alle andere uitspanning."

»Ik zoude gaarne aan uwen wensch voldoen; maar ik moet u zeggen, dat mijne zuster zoo vreesachtig en teeder van gestel is, dat zij ontstellen zoude, en op het zien van het bloed, dat gij aan u hebt, walgen; en dat zoude u leed wezen."

»Zeker zou dit ons leed doen; maar zoo gij haar zegt, dat wij het zijn, die u het leven reddeden, dan zal het haar zeker aangenaam wezen ons te zien. Kom, kom, gij moet ons dat genoegen geven; dat zal u niet zoo duur te staan komen, als het gene gij ons ten geschenke wildet geven, en zal ons toch tienmalen aangenamer zijn."

Mijn broeder was genoodzaakt intewilligen, en zij begeleidden hem naar mijnen schoonvader, werwaarts mijne vrouw en mijne kinderen sints den 10den Augustus de wijk hadden genomen. Zij hadden mijnen broeder voor verloren gerekend, en hunne verrukking, toen zij hem zagen binnen treden, was des te grooter.

Mijn broeder bereidde mijne vrouw voor op het bezoek, dat voor de deur stond, en zij maakte niet de minste zwarigheid hetzelve te ontvangen. Haar hart was te vol van dankbaarheid en vreugde, om voor iets anders gevoel te hebben. Zij zag in deze met bloed bespatte menschen slechts de bevrijders van mijnen broeder, en ontving dezelve als weldoeners. Zij waren ten uiterste getroffen van deze ontvangst, en van de vreugde-tranen, die de geheele familie bij het omhelzen van mijnen broeder vergoot.

Zij zagen dit tooneel, zwijgende, eenige oogenblikken aan; eindelijk riep MICHEL uit: »En wij zijn het, die dezen eerlijken man gered hebben." Te gelijkertijd verried beider aandoening zich door hunne tranen. Buiten twijfel lag de aanleiding tot deze tranen ook in de folteringen van hun geweten: want, terwijl zij deze terugkeer tot de menschelijkheid ondervonden, moesten deze uit den aard goedhartige, maar door het fanatismus verdorven, menschen, met bitterheid en rilling zich het bloevergieten en de schandelijke tooneelen herinneren, waaraan zij deel hadden genomen.

Zij waren zoo bescheiden slechts een kwartier-uurs te blijven, en bij hun vertrek bedankten zij mijnen broeder herhaalde malen voor het genoegen, dat hij hun had verschaft.

(*Alg. Letterl. Maandschrift*, 1833. *No.* 1.)

FRANSCHE LETTERKUNDIGE KWAKZALVERIJ.

Voor het jaar 1833 is wederom te *Parijs* verschenen de *Almanach de France*, waarvan een *gedeelte* van den zeer omslagtigen titel, vertaald, dus luid: GEZONDHEID. WELVAART. KENNIS. *Voor tien (Fransche) Stuivers.* ALMANAK VAN FRANKRIJK. *Aanwijzende allen Franschen, die lezen kunnen (!): hunne Pligten, hunne Regten, hunne Belangen, enz. enz. enz. Verklaard door 44 Prentverbeeldingen. In één Deel,* (Almanaksformaat!) *van 224 bladzijden* (600,000 *letters*), *gelijkstaande met een Deel in 8vo. van 30 vellen en van 6 francs, gedrukt ten getale van een millioen driemaal honderd exemplaren, door het Genootschap ter uitbreiding van verstandelijke kennis, onder bescherming van 227 Leden van de Kamer der Pairs en van die der Afgevaardigden, met medewerking van 100 000 corresponderende Medeärbeiders en Inteekenaren van het Tijdschrift van nuttige kennis. Is te bekomen in de 38,000 Gemeenten van Frankrijk, bij al de corresponderende Leden des Genootschaps.* 1833.

Ex ungue leonem. Ziehier een klein staaltje, Lezer! —

»*Eenvoudig middel, om, in twee urentijds, aan* TWINTIG MILLIOENEN *Franschen, die lezen noch schrijven kunnen, te leeren, hunnen naam te teekenen.* — Niemand, ook in de eenvoudigste, armoedigste omstandigheden, is er, die niet, tienmaal in zijn leven de smart of de schande heeft ondervonden van niet te kunnen teekenen, het zij eene burgerlijke akte, of een contract van koop en verkoop, enz. Door middel van de navolgende handelwijze, welker verspreiding wij aan onze 1.000.000 lezers aanbevelen, kan geheel *Frankrijk*, eer een jaar verloopt, zijnen naam leeren schrijven. Geen kinderspel is zoo gemakkelijk aan te leeren als dit. Iemand, hoe dom of oud ook, begeert zijnen naam te leeren schrijven. Welnu! schrijf dien op den grond met eenen steen of stok, op eene deur of eenen muur, met houtskool of krijt, op eene lei of op papier, met een potlood of eene pen. De naam geschreven zijnde, doe men hem met een strootje, een stokje, of ander geschikt voorwerp, de trekken nadoen, welke gij gemaakt hebt, en dat hij die oefening herhale. In de eerste les, van een kwartier uurs, zal hij in staat zijn, dezelve redelijk wel te kopiëren, en zich alreeds gelukkig en fier gevoelen van zijnen naam te kunnen schrijven. Doe hem deze oefening zoo lang herhalen, tot dat hij dien kan schrijven zonder zich te vergissen. Wanneer geheel *Frankrijk* kan onderteekenen, zal geheel *Frankrijk* spoedig kunnen lezen."

(*Vaderl. Letteroeff.*, 1833. *No.* VI.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.